Pyhän Hengen virta

Jumalan armoa ja rauhaa teille hyvät ystävät! änään puhun Hesekielin - kirjan toiseksi viimeisen luvun pohjalta.
Sen jakeet (1-5) kuuluvat seuraavasti: ”*1. Sitten hän vei minut takaisin temppelin ovelle. Ja katso, vettä kumpusi temppelin kynnyksen alta itään päin, sillä temppelin etusivu oli itää kohti. Ja vesi juoksi alas temppelin oikeanpuolisen sivuseinämän alitse, alttarin eteläpuolitse.*

2. *Sitten hän toi minut ulos pohjoisportin kautta ja kierrätti minut ulkopuolitse ulkoportille, joka antoi itää kohden; ja katso, vesi virtasi oikeanpuoliselta sivuseinämältä päin.*

Mennessänsä itää kohti mies, mittanuora kädessään, mittasi tuhat kyynärää ja antoi minun käydä veden poikki: vettä oli nilkkoihin asti.
Sitten hän mittasi tuhat ja antoi minun käydä veden poikki: vettä oli polviin asti.
Sitten hän mittasi tuhat ja antoi minun käydä poikki: vettä oli lanteisiin asti.
Sitten hän mittasi tuhat: tuli virta, jonka poikki minä en voinut käydä, sillä vesi nousi uimavedeksi, virraksi, josta ei voinut käydä poikki.”

Siinä on neljä erilaista kuvaa veden korkeudesta.
Ensin nilkkoihin asti, sitten polviin asti, seuraavaksi lanteisiin asti ja lopulta uimavedeksi asti.

Kun tämän luin, niin mieleeni nousi maalaus kotikirkostani Kankaanpäästä. Siellä nimittäin on neljä henkilöä kuvattu valkeissa vaatteissa. Yhdellä vettä on nilkkoihin asti, toisella polviin asti, kolmannella lanteisiin asti ja neljäs henkilö on uimavedessä.

Tämä kuva kertoo siitä, miten Pyhä Henki on saanut meidät kristityt hallintaansa. Yhden ihmisen elämää Pyhä Henki hallitsee vain osittain. Kaikkia alueita ei olla annettu Hänen hoitoonsa. Suurelta osin ihminen porskuttelee omassa voimassaan.

Toinen on antautunut vähän enemmän Herralleen ja kolmas vielä vähän enemmän. Uimavesiin asti päässyt kristitty on kokonaan Herransa armon ja Pyhän Hengen varassa kaikessa toiminnassaan.

Nämä tilat voivat vaihdella meidän elämässämme eri aikoina. Joskus tuntuu siltä, että onko sitä Pyhän Hengen virtaa edes nilkkoihinkaan asti, kun on oikein kuiva aika. Me tarvitsemme erilaisia aikoja elämässämme.

Luontokin kasvaa parhaiden, kun välillä on aurinkoista, välillä sadetta, välillä pilvistä jne. Eri vuodenaikojen vaihtelutkin tuovat oman siunauksensa luonnolle.

Samoin mekin tarvitsemme erilaista ruokaa, jotta emme jäisi uskossamme lapsiksi ja heikoiksi. Monesti vaikeudet kasvattavat meitä enemmän kuin pilvissä leijumisemme.

Herra kuitenkin haluaisi, että me usein pääsisimme oikein Pyhän Hengen virtaan uimaan. Silloin on helpompi uskoa, että en ole yksin, vaan Herrani Jeesus on minun kanssani.

Usein tämä uimavesi ilmenee eniten seurakunnan kokouksissa. Jos jäämme yksin vaikkapa kotiin emmekä osallistu seurakunnan kokouksiin, niin silloin ehkä olemme vain nilkkoihin asti Pyhän Hengen virrassa.

On huomioitava lukemassani kohdassa ja sen kielikuvassa, että elävä vesi virtasi alttarin kynnyksen alta ja myöskin temppelin seinien alta. Sieltä se meillekin virtaa.

Kun me yhdessä viljelemme Jumalan sanaa, niin Pyhä Henki julistaa meille Herran hyvyydestä Raamatun sanan kautta. Sanoohan Jeesus Joh-evankeliumissa (16:14): *”Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.”*

Luen nyt jakeet (6-12) tästä samasta Hesekielin-kirjan luvusta. Siinä sanotaan:
”6. Niin hän kysyi minulta: "Oletko nähnyt, ihmislapsi?" ja kuljetti minua ja toi takaisin pitkin virran rantaa.
7. Mutta kun minä tulin takaisin, niin katso: virran rannalla kasvoi hyvin paljon puita molemmilla puolin.
Ja hän sanoi minulle: "Nämä vedet juoksevat itäiselle alueelle, virtaavat alas Aromaahan ja tulevat mereen; niiden jouduttua mereen vesi siinä paranee.
Ja kaikki elolliset, kaikki, jotka liikkuvat, virkoavat elämään kaikkialla, mihin tämä kaksoisvirta tulee. Ja kaloja on oleva hyvin paljon; sillä kun nämä vedet sinne tulevat ja vesi paranee, niin kaikki virkoaa elämään, minne vain virta tulee.
Ja kalastajia seisoo sen rannalla. Een-Gedistä Een-Eglaimiin asti se on oleva yhtä verkkoapajaa. Siinä on kaikenlaisia kaloja, aivan kuin suuren meren kaloja, hyvin paljon.
Sen rämeet ja lätäköt eivät parane: ne jätetään suolan valtaan.
8. Mutta virran varrella, sen molemmilla rannoilla, kasvaa kaikkinaisia hedelmäpuita. Niistä eivät lakastu lehdet eivätkä lopu hedelmät: joka kuukausi ne kantavat tuoreet hedelmät, sillä niitten vedet juoksevat pyhäköstä, ja niitten hedelmät ovat ravitsevaiset ja niitten lehdet parantavaiset.”

Siinä on kuva jopa herätyksestä. Siellä missä Pyhän Hengen virrat saavat vapaasti virrata se synnyttää uutta elämää. Näinhän tapahtui ensimmäisenä helluntaina. (Ap.t.2.) Kommentoi vapaasti Apostolientekojen kohtaa.

Seurakuntaelämä paranee. Sanottiinhan tuossa Hesekielin-kirjan kohdassa, että *niiden* (eli vesien) *jouduttua mereen vesi siinä paranee*. Kun Pyhä Henki huuhtoo seurakunnan merta, niin sen henki paranee. Silloin ei puhuta pahaa eikä panetella. Siellä on täysi harmonia ihmisten välillä. Anteeksiantamus kukoistaa jne. Sanottiin edelleen: *”Ja kaikki elolliset, kaikki, jotka liikkuvat, virkoavat elämään kaikkialla, mihin tämä kaksoisvirta tulee.”*

Huomaamme, kuinka Pyhä Henki synnyttää todellakin uutta elämää. Kaikkialla, missä Pyhä Henki liikkuu, siellä syntyy jotain uutta. Ihminen ei ole enää entisensä.

Sanoohan Jesajakin (43:18-19): *”Älkää entisiä muistelko, älkää menneistä välittäkö. Katso, minä teen uutta; nyt se puhkeaa taimelle, ettekö sitä huomaa? Niin, minä teen tien korpeen, ja virrat erämaahan.”*

Kaikki entiset murheet saamme jättää Herran ristin juurelle. Sitä kautta Herra tekee meissä uutta luovaa työtään. Uskon elämä alkaa kukoistaa, ”*se puhkeaa taimelle”*, kuten Jesaja julisti. Sydäntemme ja seurakuntamme erämaahan, Herra lupaa tehdä tien ja laittaa Pyhän Hengen virrat virtaamaan. Eikö olekin ihania lupauksia.

Sanottiinhan tuossa Hesekielin-kirjan kohdassa, mikä on ollut esillä, että *”kalastajia seisoo sen rannalla. Een-Gedistä Een-Eglamiin asti se on oleva yhtä verkkoapajaa. Siinä on kaikenlaisia kaloja, aivan kuin suuren meren kaloja, hyvin paljon.”*

Eikö siinä olekin kuva verkkokunnista.
Kaloja näyttää riittävän kaikille ryhmille, kaikille ruokakunnille. Siis kaikille seurakunnille. Yhdessä kalastetaan Pyhän Hengen virrasta Kristuksen ja Jumalan valtakuntaan. Kaloja on hyvin paljon, sanottiin.

Kertooko tämä kenties suuresta lopunajan herätyksestä? Herra sen tietää. Sitä saamme kuitenkin rukoilla, että tällaiset suuret herätykset kohtaisivat maatamme ja tätäkin maakuntaa.

Sitten tuossa lukemassani kohdassa oli hyvin vakava sana: *”Sen rämeet ja lätäköt eivät parane: ne jätetään suolan valtaan.”*

Siellä missä ihmisten sydämet pysyvä suljettuina, eikä haluta synneistä tehdä parannusta, niin sellaiset sydämet eivät parane eivätkä koe vapautusta. Ne jäävät synteihin sidotuiksi. Siellä ei myöskään koeta Pyhän Hengen eläväksi tekevää voimaa. Sellainen ihminen ja seurakunta jää haisevaksi kuin lammikko, josta ei ole tulo - ja laskuojaa. Se on kuin kuralätäkkö. Toivottavasti me emme halua olla sellaisia.

Mutta vastaavasti siellä, missä Jeesuksen veri ja Pyhä Henki saa huuhtoa synnit pois, siellä syntyy uutta elämää ja runsasta hengen hedelmää, kuten huomasimme tuosta luetusta kohdasta: *”Mutta virran varrella, sen molemmilla rannoilla, kasvaa kaikkinaisia hedelmäpuita. Niistä eivät lakastu lehdet eivätkä lopu hedelmät: joka kuukausi ne kantavat tuoreet hedelmät, sillä niitten vedet juoksevat pyhäköstä, ja niitten hedelmät ovat ravitsevaiset ja niitten lehdet parantavaiset.”*

Tällaista hyvää hedelmää Pyhä Henki tekee sellaisissa seurakunnissa ja yksityisissä uskovissa, jossa tehdään parannusta synneistä ja pidetään huolta, ettei mikään katkeruuden juuri ja muukaan synti saa tehdä tuhoavaa työtään.

Ja lopulta me pääsemme sinne uuteen Jerusalemiin, josta Ilmestyskirja meille puhuu. (21:27) jakeessa sanotaan: *”Eikä sinne ole pääsevä mitään epäpyhää eikä ketään kauhistusten tekijää eikä valhettelijaa, vaan ainoastaan ne, jotka ovat kirjoitetut Karitsan elämänkirjaan.”*

Ja Ilmestyskirjan luvussa (22:1-5) sanotaan: 1.*”Ja hän näytti minulle elämän veden virran, joka kirkkaana kuin kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta.*
2. Keskellä sen katua ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät, antaen joka kuukausi hedelmänsä, ja puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi.
3. Eikä mitään kirousta ole enää oleva. Ja Jumalan ja Karitsan valtaistuin on siellä oleva, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä
4. ja näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsissansa.
5. Eikä yötä ole enää oleva, eivätkä he tarvitse lampun valoa eikä auringon valoa, sillä Herra Jumala on valaiseva heitä, ja he hallitsevat aina ja iankaikkisesti.”
Eikö olekin ihana kuva tulevaisuudesta? Tätä kohden kannattaa tähyillä jo tässä synnin sitomassa maailmassa...

Tämä puhe on pidetty helluntaina Kajaanin Kl-kodilla 31.05.2009.